Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

28 ноември 2013 година*

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 91/271/ЕИО — Пречистване на градските отпадъчни води — Решение на Съда, с което се установява неизпълнение на задължения — Неизпълнение — Член 260 ДФЕС — Имуществени санкции — Налагане на периодична имуществена санкция и на еднократно платима сума“

По дело C-576/11

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 260 ДФЕС на 18 ноември 2011 г.,

Европейска комисия, за която се явяват г-жа O. Beynet, както и г-н B. Simon и г-н E. Manhaeve, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Велико херцогство Люксембург, за което се явяват г-жа P. Frantzen и г-н C. Schiltz, в качеството на представители,

ответник,

подпомагано от:

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явяват г-жа S. Behzadi-Spencer, г-жа C. Murrell и г-жа S. Ford, в качеството на представители,

встъпила страна,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н A. Tizzano, председател на състав, г-н A. Borg Barthet (докладчик) и г-н E. Levits, съдии,

генерален адвокат: г-н Y. Bot,

секретар: г-жа M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 24 април 2013 г.,

* Език на производството: френски.

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 С исковата си молба Европейската комисия иска от Съда:

— да установи, че като не е предприело всички необходими мерки за изпълнение на Решение от 23 ноември 2006 г. по дело Комисия/Люксембург (C-452/05), Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по член 260, параграф 1 ДФЕС,

— да осъди Великото херцогство Люксембург да заплати на Комисията периодична имуществена санкция в размер на 11 340 EUR за всеки ден забава при изпълнението на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург, считано от деня на постановяване на решението по настоящото дело до деня, в който бъде изпълнено посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург,

— да осъди Великото херцогство Люксембург да заплати на Комисията еднократна сума в размер на 1 248 EUR на ден, считано от деня на обявяване на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург до деня на обявяване на решението по настоящото дело или до деня, в който бъде изпълнено посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург, ако то бъде изпълнено по-рано, и

— да осъди Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

Правна уредба

2 В член 1 от Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води (ОВ L 135, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 43) са посочени следните цели:

„Настоящата директива се отнася за събирането, пречистването и заустването на градски отпадъчни води, както и пречистването и заустването на отпадъчни води, произхождащи от някои промишлени отрасли. Настоящата директива има за цел опазване на околната среда от вредните последици, причинени от заустването на споменатите по-горе отпадъчни води“.

3 В член 2, точка 6 от Директива 91/271 „еквивалент жители (ЕЖ)“ се определя като „биоразградими органични вещества, за които биохимичната потребност от кислород за пет дни (БПК5) е 60 грама дневно“.

4 Член 5 от тази директива предвижда:

„1. За целите на параграф 2 държавите членки установяват до 31 декември 1993 г. чувствителните зони въз основа на определените в приложение II критерии.

2. Държавите членки следят за това, градските отпадъчни води, които влизат в канализационните системи, преди заустването им в чувствителни зони да бъдат подлагани на по-строго пречистване от предвиденото в член 4, най-късно до 31 декември 1998 г. за всички зауствания, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 10 000.

[…]

4. Въпреки това условията, предявявани към пречиствателна станция съгласно параграфи 2 и 3, не се прилагат по необходимост за чувствителните зони, ако може да се докаже, че минималният процент на снижение на общия приток органични вещества, навлизащи във всички пречиствателни станции за градски отпадъчни води от тази зона, достига най-малко 75 % от общото количество фосфор и най-малко 75 % от общото количество азот.

5. За заустванията от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, разположени в съответните водосборни басейни на чувствителните зони и които допринасят за замърсяването на тези зони, се прилагат параграфи 2, 3 и 4.

Когато водосборните басейни, посочени в първа алинея, се намират изцяло или отчасти в друга държава членка, се прилага член 9.

[…]

8. Държава членка не е длъжна да установи чувствителни зони по смисъла на настоящата директива, ако извършва върху цялата си територия пречистването, предвидено в параграфи 2, 3 и 4“.

Решение по дело Комисия/Люксембург

5 В рамките на представеното пред Съда становище по посоченото по-горе дело Комисия/Люксембург Великото херцогство Люксембург твърди, че е била приведена в изпълнение национална програма за модернизиране на общинските пречиствателни станции, за да бъдат спазени националните разпоредби, с които се транспонира Директива 91/271. Поради това тази държава членка счита, че процентът на снижение на общия приток на азот трябва да достигне 75 % най-късно през 2008 г., след като приключи модернизацията на съответните пречиствателни станции.

6 Комисията от своя страна счита, че осем от общо единадесет агломерации с ЕЖ над 10 000 не са в съответствие с Директива 91/271.

7 В посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург Съдът констатира, че след като не е било в състояние да докаже, че минималният процент на снижение на общия приток, навлизащ в разглежданите пречиствателни станции, е достигнал най-малко 75 % от общото количество азот, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по член 5, параграф 4 от Директива 91/271.

Досъдебна процедура

8 В рамките на контрола за изпълнението на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург на 6 декември 2006 г. Комисията иска от Великото херцогство Люксембург да посочи мерките, предприети за изпълнение на това решение.

9 С официално уведомително писмо от 27 март 2007 г. Комисията информира Великото херцогство Люксембург, че все още не са ѝ съобщени мерките, предприети от тази държава членка за изпълнение на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург. Великото херцогство Люксембург отговаря на това официално уведомително писмо на 7 август 2007 г.

10 Тъй като намира този отговор за незадоволителен, на 23 октомври 2007 г. Комисията изпраща на Великото херцогство Люксембург мотивирано становище. То ѝ отговаря с писма от 21 януари 2008 г. и 23 декември 2009 г.

11 На 28 юни 2010 г. на посочената държава членка е изпратено допълнително официално уведомително писмо, на което тя отговаря с писмо от 17 септември 2010 г., както и с писма от 12 май и 28 юни 2011 .

12 С оглед на отговорите на Великото херцогство Люксембург Комисията приема, че то все още не е изпълнило изцяло посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург, доколкото шест пречиствателни станции, обслужващи агломерации с ЕЖ над 10 000, в края на 2010 г. все още не са приведени в съответствие със задълженията по член 5, параграф 4 от Директива 91/271.

13 Като счита, че Великото херцогство Люксембург не е предприело в срок необходимите мерки за изпълнение на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург, Комисията решава да предяви настоящия иск.

Факти, настъпили в хода на настоящото производство

14 С Определение на председателя на Съда от 16 април 2012 г. Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия е допуснато да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Великото херцогство Люксембург.

15 В проведеното на 24 април 2013 г. съдебно заседание се установява, че Комисията и Великото херцогство Люксембург използват различни методи за изчисляване на степента на съответствие на засегнатите пречиствателни станции.

16 Според Комисията Великото херцогство Люксембург оценява станциите, които обслужват град Люксембург, въз основа на критерий за 15 mg/l общ азот, докато съгласно таблица 2 от приложение I към Директива 91/271 за агломерация с ЕЖ над 100 000, те трябва да отговарят на критериите за 10 mg/l общ азот. Следователно, ако бъдат възприети използваните от Комисията критерии, четири станции не биха били в съответствие, докато Великото херцогство Люксембург счита, че вече само две от общо шест станции не са приведени в съответствие.

17 Всъщност в съдебното заседание Великото херцогство Люксембург изразява становището, че само две станции не са в съответствие с разпоредбите на Директива 91/271, а именно тези в Bonnevoie и в Bleesbruck. Що се отнася до първата пречиствателна станция, дейностите по модернизация трябва да приключат най-късно през 2014 г. Що се отнася до втората пречиствателна станция, представителят на тази държава членка не е в състояние да посочи точна дата, на която ще приключат дейностите, но заявява, че във всеки случай те ще отнемат повече време от предвидените за станцията в Bonnevoie.

По неизпълнението на задължения

Доводи на страните

18 По отношение на твърдяното неизпълнение Комисията припомня, че съгласно член 260, параграф 1 ДФЕС, ако Съдът установи, че държава членка не е изпълнила свое задължение, което произтича от Договора за функционирането на ЕС, тази държава е длъжна да предприеме необходимите мерки за изпълнение на решението на Съда. Що се отнася до срока, в който трябва да се изпълни такова решение, Комисията уточнява, че съгласно постоянната съдебна практика интересът, свързан с непосредственото и еднакво прилагане на правото на Съюза,

изисква това изпълнение да започне незабавно и да приключи във възможно най-кратък срок (Решение от 9 декември 2008 г. по дело Комисия/Франция, C-121/07, Сборник, стр. I-9159, точка 21 и цитираната съдебна практика).

19 Великото херцогство Люксембург изтъква промяна на положението в шест от разглежданите пречиствателни станции. То дава пояснения относно шестте пречиствателни станции и обяснения относно твърдените нарушения.

20 По отношение на пречиствателната станция в Übersyren Великото херцогство Люксембург обяснява, че в нея попадат отпадъчните води от летището на Люксембург. Изключително силният снеговалеж през декември 2010 г. бил причината за необичайното надхвърляне на стойностите през този месец поради количеството на използваните продукти, от една страна, за почистване на пистите, на пътеките за рулиране, както и на летателните площадки, и от друга страна, за размразяване на самолетите преди излитане. Несъответствието на параметъра за „биохимична потребност от кислород“ било предизвикано от използването през този период върху крилата на самолетите на големи количества гликол като препарат за размразяване. Превишаването на пределната стойност за този параметър било без значение за елиминиране на азотните вещества, така че противно на това, което изглежда внушава Комисията, нямало непоследователност в изводите на националните органи, направени въз основа на резултатите от анализа.

21 Според Великото херцогство Люксембург лошите резултати само от декември 2010 г. са довели до несъответствие на пречиствателната станция в Übersyren за 2010 г., при положение че поне от 2003 г. насам резултатите на тази пречиствателна станция са в съответствие с предвидените в Директива 91/271 стойности. Всъщност стойностите, отчетени досега за 2011 г., потвърждавали факта, че ставало дума за извънредна ситуация.

22 По отношение на пречиствателната станция в Beggen Великото херцогство Люксембург отбелязва, че тя е въведена в експлоатация през първата половина на 2011 г. и че е най-голямата станция в държавата с много по-голям капацитет от останалите. Капацитетът ѝ за пречистване от 300 000 ЕЖ е три пъти по-голям от този на втората по големина пречиствателна станция в страната и също така осигурява пречистването на половината от притока на органични вещества от агломерация Люксембург. Нейната ефективност продължава да се подобрява и това позволява да се поддържа изводът, че инсталацията е готова да достигне изискваното равнище на ефективност.

23 Представените резултати за станцията в Hesperange също показват, че ефективността ѝ е в съответствие с предписаното от Директива 91/271 равнище.

24 Необичайните климатични условия през зимата на 2010 г. са довели до леко закъснение в строежа на пречиствателната станция в Mersch, така че първата част, която е в състояние да осигури пречистването на достатъчно количество води, за да се задоволят настоящите нужди, е трябвало да бъде въведена в експлоатация не през третото тримесечие на 2011 г., а през първото тримесечие на 2012 г.

25 В резултат на допълнителните преговори с изпълнителя на строителните работи поръчката за дейностите по изкопаване на колектора, който трябва да осигури насочването на отпадъчните води, понастоящем пречиствани от пречиствателната станция в Bonnevoie, към пречиствателната станция в Beggen, е направена в началото на октомври 2011 г. Строежът е започнал, а срокът за изпълнение на строителните работи е 900 дни.

26 На последно място, Великото херцогство Люксембург отбелязва, че проектът за разширяване и модернизиране на пречиствателната станция в Bleesbruck е в процес на изготвяне и при всички случаи в него трябва да се вземат предвид резултатите от извършваното понастоящем проучване на въздействието върху околната среда.

27 В заключение то посочва, че макар дадена санкция да трябва да бъде възпираща и съразмерна на нарушението, то е предприело действия за изпълнение на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург и те не могат да бъдат ускорени. Всъщност става дума не просто за приемането на акт от парламента, а за строителни, дори преустройствени дейности, насочени към привеждане в съответствие с посоченото решение.

Съображения на Съда

28 Съгласно член 260, параграф 2 ДФЕС, ако Комисията реши, че съответната държава членка не е предприела необходимите мерки за изпълнение на решението на Съда, тя може да го сезира, след като предостави възможност на посочената държава да представи своите съображения, като посочи размера на еднократно платимата сума или на периодичната имуществена санкция, която тази държава трябва да заплати и която според нея е съобразена с обстоятелствата.

29 В това отношение датата, към която се преценява наличието на неизпълнение на задължения по член 260, параграф 1 ДФЕС е датата, на която изтича срокът, определен в изпратеното въз основа на тази разпоредба официално уведомително писмо (Решение от 11 декември 2012 г. по дело Комисия/Испания, C-610/10, точка 67, и Решение от 25 юни 2013 г. по дело Комисия/Чешка република, C-241/11, точка 23).

30 В случая, както признава в съдебното заседание Великото херцогство Люксембург, поне по отношение на две пречиствателни станции тази държава членка не е изпълнила изискванията, наложени в посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург. Следователно е безспорно, че към датата, на която е изтекъл двумесечният срок от получаването от тази държава членка на допълнителното официално уведомително писмо, споменато в точка 11 от настоящото решение, а именно 28 август 2010 г., последната при всички положения не е приела всички необходими мерки, за да се съобрази изцяло с произтичащите от посоченото решение задължения.

31 При тези обстоятелства трябва да се констатира, че като не е предприело всички необходими мерки за изпълнение на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по член 260, параграф 1 ДФЕС.

По имуществените санкции

Доводи на страните

32 Комисията иска от Съда да осъди Великото херцогство Люксембург да заплати, от една страна, еднократна сума от 1 248 EUR, умножена по броя на дните от обявяването на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург до датата на обявяване на решението на Съда по настоящото дело или до момента на постигане на пълно съответствие с посоченото решение, както и от друга страна, да заплаща периодична имуществена санкция в размер на 11 340 EUR на ден, считано от датата на последното решение до пълното изпълнение от тази държава членка на първото решение.

33 Като се позовава на насоките в съобщението си от 13 декември 2005 г., озаглавено „Прилагане на член 228 от Договора за ЕО“ (SEC(2005) 1658) и актуализирано със съобщение от 20 юли 2010 г., озаглавено „Прилагане на член 260 от Договора за функционирането на Европейския съюз — Актуализиране на данните, използвани при изчисляването на еднократно платимите суми и периодичните имуществени санкции, предлагани от Комисията на Съда в производствата за установяване на неизпълнения на задължения“ (SEC(2010) 923/3), Комисията счита, че размерът на паричните санкции трябва да се определя в зависимост от тежестта на неизпълнението, неговата продължителност и необходимостта да се осигури възпиращо действие на санкцията, за да се предотвратят повторни неизпълнения.

34 Що се отнася, най-напред, до тежестта на неизпълнението, Комисията предлага да се приложат санкции, изчислени въз основа на коефициент на тежест 6 от общо 20, като взема предвид както значението на нормите на Съюза, които не са били изпълнени, а именно такива от директива, насочена към защита на човешкото здраве и опазване на околната среда, така и последиците за общите и частни интереси от неизпълнението на въпросното решение и значимостта на произтеклия от това риск от замърсяване.

35 На следващо място, по отношение на критерия за продължителността на неизпълнението, Комисията смята, че размерът на еднократно платимата сума трябва да се изчисли съобразно периода от датата на обявяване на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург, чието изпълнение се изисква, до датата, на която тя е решила да сезира Съда с иска по настоящото производство, тоест около 59 месеца, което съгласно съобщението ѝ от 13 декември 2005 г. съответства на коефициент за продължителност 3.

36 На последно място, що се отнася до необходимостта от възпираща санкция, която да предотврати повторни неизпълнения, в приложение на съобщението от 20 юли 2010 г. Комисията приема, че факторът „n“, основаващ се на платежоспособността на Великото херцогство Люксембург, отговаря на 1.

37 В писмените и устните си становища Великото херцогство Люксембург твърди, че усилията и подобренията, както и дейностите, необходими за привеждане в съответствие с посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург, трябва да бъдат взети предвид при преценката на тежестта и дори на продължителността на неизпълнението на задължения. Всъщност, след като привеждането в съответствие не може да бъде извършено само със законодателен акт, а изисква цялостно планиране и определяне на изпълнители, което води до някои забавяния, и извършването на строителни дейности, срокът за привеждане в съответствие по необходимост е по-дълъг от този за приемането на законодателен акт.

38 Великото херцогство Люксембург добавя, че степента на тежест на неизпълнението трябва да бъде оценена с оглед на тези обстоятелства. Според тази държава членка по-дългият срок за привеждане в съответствие в конкретния случай не обосновава непременно по-строга оценка на тежестта на неизпълнението и следователно налагането на еднократно платима сума с по-висок размер.

39 Обединеното кралство смята, че при мащабни инфраструктурни проекти като разглежданите в настоящия случай Комисията трябва да предвижда разумен срок за изпълнение с оглед на съвкупност от параметри като изготвянето на проекта, неговата техническа реализация или естеството на нормативните предписания, които трябва да бъдат спазени. Комисията би трябвало също да вземе предвид събития, ако има такива, за които съответната държава членка не носи отговорност, каквито са природните бедствия. Сред факторите, които позволявали да се прецени дали даден срок е разумен, били предвидените в правото на Съюза и в националното право административни и съдебни производства. Накрая, според Обединеното кралство Комисията трябва да докаже, че срокът, в който ще бъде изпълнено съдебното решение, с което се установява неизпълнение на задължения, е неразумен.

40 Според Обединеното кралство Комисията трябва да бъде готова да предостави на съответната държава членка разумен срок не само за осъществяването на минимума необходими дейности, но също и за по-амбициозен и ползотворен за околната среда проект, който държава членка може да иска да осъществи, за да се съобрази с решение, постановено на основание член 258 ДФЕС.

Съображения на Съда

41 След като приема, че Великото херцогство Люксембург не се е съобразило с посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург, към чието изпълнение са насочени действията на Комисията, Съдът може на основание член 260, параграф 2, втора алинея ДФЕС да осъди тази държава членка да заплати еднократна сума или периодична имуществена санкция.

42 В това отношение датата, към която се преценява наличието на неизпълнение на задължения по член 260, параграф 1 ДФЕС, е датата, на която изтича срокът, определен в изпратеното въз основа на тази разпоредба официално уведомително писмо (Решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, точка 67, и Решение по дело Комисия/Чешка република, посочено по-горе, точка 23). Когато обаче, както в настоящия случай, производството за установяване на неизпълнение на задължения е образувано на основание член 228, параграф 2 ЕО, датата, към която се преценява дали е налице неизпълнение на задължения, е датата, на която изтича срокът, определен в мотивираното становище, изготвено преди влизането в сила на Договора от Лисабон, а именно преди 1 декември 2009 г. (вж. в този смисъл Решение от 17 ноември 2011 г. по дело Комисия/Италия, C-496/09, Сборник, стр. I-11483, точка 27).

По периодичната имуществена санкция

– По принципа за налагането на периодична имуществена санкция

43 Съгласно постоянната съдебна практика налагането на периодична имуществена санкция е обосновано по принцип само доколкото продължава да е налице неизпълнението на задължения на държава членка, произтичащо от неизпълнение на предходно съдебно решение, до разглеждането на фактите от Съда (Решение от 19 декември 2012 г. по дело Комисия/Ирландия, C-374/11, точка 33 и цитираната съдебна практика).

44 В настоящия случай следва да се констатира, че към момента на разглеждане на фактите и към датата на съдебното заседание все още не са приети всички мерки, необходими за изпълнението на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург.

45 При тези обстоятелства Съдът счита, че осъждането на Великото херцогство Люксембург да заплати периодична имуществена санкция е подходящо финансово средство, за да се гарантира пълното изпълнение на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург.

– По размера на периодичната имуществена санкция

46 Следва да се напомни, че при упражняване на правото си на преценка в тази област Съдът трябва да определи периодичната имуществена санкция по такъв начин, че тя да бъде, от една страна, съобразена с обстоятелствата, и от друга страна, пропорционална на установеното неизпълнение, както и на платежоспособността на съответната държава членка (вж. Решение по дело Комисия/Ирландия, посочено по-горе, точка 36 и цитираната съдебна практика).

47 Критериите, които трябва да се вземат предвид при преценката на Съда, за да се осигури принудителният характер на периодичната имуществена санкция с оглед на еднаквото и ефективно прилагане на правото на Съюза, по принцип са продължителността на неизпълнението, степента на тежест на неизпълнението и платежоспособността на съответната държава членка. За прилагането на тези критерии Съдът трябва да отчете по-конкретно последиците от неизпълнението за съответните частни и обществени интереси, както и необходимостта да се постигне спешно изпълнение на задълженията от страна на съответната държава членка (вж. Решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, точка 119 и цитираната съдебна практика).

48 В настоящия случай следва да се отбележи, че Комисията предлага при изчисляването на размера на периодичната имуществена санкция на ден да се вземе предвид постепенното намаляване на броя ЕЖ, които не са в съответствие, т.е. липсата на събиране или пречистване, или пречистването по незадоволителен начин. Това би позволило да се отчете постигнатият от Великото херцогство Люксембург напредък при изпълнението на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург и да се спази принципът на пропорционалност.

49 В исковата си молба Комисията предлага да се адаптира системата за изчисляване на периодичната имуществена санкция с цел да не се наказва Великото херцогство Люксембург чрез заплащане на периодична имуществена санкция за установено от Съда неизпълнение, което е било преустановено през периода, необходим за доказване на въпросното привеждане в съответствие, т.е. когато в края на този период се окаже, че извършеното през него пречистване е било в съответствие с Директива 91/271.

50 В този смисъл Комисията предлага при изчисляване на периодичната имуществена санкция през период от шест месеца в размера ѝ да не се включва общият брой на ЕЖ, засегнати от третично пречистване. На първо място, след изтичането на този шестмесечен период, ако резултатите по отношение на честотата на вземане на проби и на правилните стойности са в съответствие с Директива 91/271, ще се приеме, че пречистването в станцията е в съответствие с изискванията, а съответните ЕЖ ще бъдат окончателно приспаднати при изчисляването на периодичната имуществена санкция. На второ място, ако от резултатите през шестмесечния период се установи, че пречиствателната станция не функционира в съответствие с изискванията, в такъв случай съответните ЕЖ ще бъдат взети предвид отново при изчисляване на периодичната имуществена санкция. На трето и последно място, в случай на незадоволителни резултати, които обаче могат да бъдат в съответствие за период от дванадесет месеца, както е посочено в Директива 91/271, може да бъде решено отново да не се взимат предвид посочените ЕЖ през период от шест месеца. В случай на потвърдено несъответствие, съответните ЕЖ ще бъдат включени отново в размера на периодичната имуществена санкция и следователно ще се дължат за целия период от дванадесет месеца, през който не са били взети предвид.

51 Макар да е вярно, както твърди Великото херцогство Люксембург, че през 2011 г. несъответстващите зауствания в Люксембург на ЕЖ са намалели, вследствие на което процентът на несъответствие (в ЕЖ) е спаднал от 64 % на 21 %, следва все пак да се вземат предвид констатираните от Комисията утежняващи обстоятелства.

52 На първо място, както е установила Комисията, са изминали повече от пет години от постановяването на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург. До този момент Великото херцогство Люксембург е имало предостатъчно време, за да изпълни изцяло това решение, като Директива 91/271 предвижда първоначално петгодишен период за изпълнение на установените в нея задължения.

53 На второ място, като са определили цялата територия на страната за „чувствителна зона“, люксембургските власти са приели, че повърхностните води вече са били засегнати или е възможно да бъдат засегнати от еутрофизация в краткосрочен план. Това определяне,

потвърдено с писмо от 1999 г. на същите власти до Комисията, води до заключението, че поне от 1999 г. Великото херцогство Люксембург е съзнавало необходимостта от извършването на ремонтни дейности за привеждането на пречиствателните му станции в съответствие с правото на Съюза.

54 В конкретния случай плащането на периодичната имуществена санкция не трябва да бъде спирано и размерът ѝ не трябва да бъде намаляван, преди Великото херцогство Люксембург да вземе всички необходими мерки за изпълнение на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург и следователно за изпълнение на предвидените в Директива 91/271 задължения.

55 Налага се обаче изводът, че ако се присъди сума с предложения от Комисията размер, няма да се отчете в пълна степен обстоятелството, че Великото херцогство Люксембург вече е изпълнило значителна част от своите задължения, така че сума с подобен размер не би била пропорционална.

56 С оглед на всички обстоятелства по настоящото дело Съдът приема, че налагането на периодична имуществена санкция в размер на 2 800 EUR на ден, считано от датата на обявяване на настоящото решение до датата, на която Великото херцогство Люксембург ще изпълни посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург, е подходящо, за да се постигне изпълнението му.

По еднократно платимата сума

57 Най-напред следва да се припомни, че осъждането да се плати еднократна сума почива основно на преценката на последиците от неизпълнението на задълженията на съответната държава членка за частните и публични интереси, по-специално когато неизпълнението е продължило дълъг период от време след постановяване на решението, с което първоначално е констатирано (Решение по дело Комисия/Чешка република, посочено по-горе, точка 40 и цитираната съдебна практика).

58 Освен това възможността за такова осъждане и определянето на евентуалния размер на еднократно платимата сума трябва във всеки конкретен случай да бъдат функция от всички релевантни елементи, свързани както с характеристиките на установеното неизпълнение на задължения, така и с поведението на самата държава членка, срещу която е образувано производството по член 260 ДФЕС (Решение по дело Комисия/Чешка република, посочено по-горе, точка 41).

59 В това отношение посочената разпоредба предоставя на Съда широко право на преценка, за да реши дали да бъде наложена такава санкция и евентуално да определи нейния размер. В частност осъждането на държава членка да заплати еднократно платима сума не трябва да има автоматичен характер (Решение по дело Комисия/Чешка република, посочено по-горе, точка 42).

60 В това отношение предложенията на Комисията не могат да обвържат Съда и представляват само отправна точка (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Чешка република, посочено по-горе, точка 43).

61 Що се отнася до становищата на Великото херцогство Люксембург и на Обединеното кралство, че при инфраструктурни проекти с големи мащаби като разглежданите в настоящия случай Комисията трябва да предвиди разумен срок за изпълнение с оглед на мащабите на тези проекти и трудностите при реализирането им, като при преценка на продължителността на неизпълнението се приема, че то започва едва след изтичането на този срок, следва да се

констатира, че естеството, сложността, стойността на посочените проекти и периодът за осъществяването им от осъдената държава членка трябва да бъдат взети предвид както при преценка на необходимостта от налагане на еднократно платима сума, така и при определяне на нейния размер.

62 От предоставената на Съда преписка обаче следва, че Великото херцогство Люксембург понастоящем полага съществени усилия и влага значителни инвестиции, за да изпълни посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург. Освен това Комисията изтъква, че вследствие от това решение броят на агломерациите, които не отговарят на изискванията по член 5, параграф 4 от Директива 91/271, е намален на шест от общо дванадесет съществуващи агломерации.

63 Макар да трябва да се подчертае това безспорно усилие за влагане на инвестиции, е необходимо също да се отбележи, че като определя цялата си територия като „чувствителна зона“ в съответствие с член 5, параграф 1 и приложение II към посочената директива, Великото херцогство Люксембург признава необходимостта от по-строго опазване на околната среда на територията му. Липсата на пречистване на градските отпадъчни води обаче нанася изключително голяма вреда на околната среда.

64 Освен това следва да се отбележи, че установеното с посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург неизпълнение на задължения е продължило близо седем години, което е прекомерно дълъг период от време, макар да трябва да се признае, че подлежащите на изпълнение задачи изискват значителен период от няколко години и че изпълнението на това решение трябва да се приеме за напреднало.

65 Ето защо предвид прекомерната продължителност на неизпълнението Съдът приема, че е обосновано в настоящото производство Великото херцогство Люксембург да бъде осъдено да заплати еднократна сума.

66 С оглед на изложените по-горе съображения Съдът счита, че с определянето на еднократно платимата от Великото херцогство Люксембург сума на 2 000 000 EUR се дава справедлива преценка на обстоятелствата в конкретния случай.

67 Поради това Великото херцогство Люксембург следва да бъде осъдено да заплати на Комисията по сметка „Собствени ресурси на Европейския съюз“ еднократно сумата от 2 000 000 EUR.

По съдебните разноски

68 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждането на Великото херцогство Люксембург и е било установено неизпълнението на неговите задължения, то трябва да бъде осъдено да заплати съдебните разноски. В съответствие с член 140, параграф 1 от същия правилник, който предвижда, че държавите членки, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски, Обединеното кралство следва да понесе направените от него разноски.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) Като не е предприело всички мерки, необходими за изпълнението на Решение от 23 ноември 2006 г. по дело Комисия/Люксембург (C-452/05), Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по член 260, параграф 1 ДФЕС.

2) Осъжда Великото херцогство Люксембург да заплати на Европейската комисия по сметка „Собствени ресурси на Европейския съюз“ еднократно платима сума в размер на 2 000 000 EUR.

3) В случай че установеното в точка 1 неизпълнение продължава към деня на обявяване на настоящото решение, осъжда Великото херцогство Люксембург да заплаща на Европейската комисия по сметка „Собствени ресурси на Европейския съюз“ периодична имуществена санкция в размер на 2 800 EUR за всеки ден закъснение при прилагането на мерките, необходими за изпълнението на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург, считано от датата на обявяване на решението по настоящото дело до пълното изпълнение на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Люксембург.

4) Осъжда Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

5) Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понася направените от него съдебни разноски.

Подписи